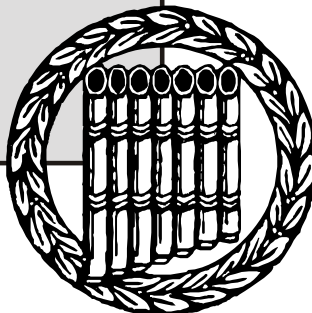

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

2

květen
1997

*

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

OBSAH

- Kmenové zprávy
- Z odborů NOS
- Okénko župních zpravodajů
- Z našich klubů
- Metodika výchovy
- Osobní zprávy
- Mezinárodní styky
- Letopisy
- Různá oznámení

Úvodem

V rukou držíte druhé číslo Kmenových novin OS. Měl jsem trochu obavu, že nebude dost příspěvků, zejména z klubů, ale jsem rád, že jsem se mýlil. Obdržel jsem skutečně, jak uvidíte, až otevřete stránky, dostatek zejména klubových zpráv pro toto číslo. Doufám, že se tím dopisovatelé zcela nevyčerpali. Termíny, ve kterých jsou noviny vydávány, zatím neumožňují informovat bezprostředně o proběhlých událostech a ani oznamovat události právě očekávané. Proto musím připomenout, že pokud máte zájem oznámit konání nějakého zajímavého podniku, pak je zapotřebí učinit tak s dostatečným předstihem. Věřím tomu, že máte představy a přání, co byste rádi v novinách našli. Neváhejte a zašlete váš, třeba i nezvyklý příspěvek nebo naopak, váš požadavek. Vaše zprávy nemusejí být nikterak dlouhé, je možné zasílat i velmi krátká sdělení zejména o zajímavých událostech, s kterými se chcete pochlubit, které vás mrzí nebo které prostě stojí za to, abychom si je mohli přečíst my ostatní. Bylo by určitě prospěšné, kdyby se vedle těch odvážných dopisovatelů našli i odvážní kreslíři. Určitě vám, stejně jako mně, na stránkách chybí nějaké to oživení především kresbou.

ZPRÁVY Z NÁČELNICTVA OS
(Výběr ze zápisu náčelnictva kmene konaného 11. března 1997)

Náčelník - br. Slavíček

- Podal informace z Grossarlu (seznámení v článku br. Bobka).
- Zaslal dopis vůdcům a vůdkyním LŠ (na vědomí náčelníkům obou mladších kmenů a zpravodajům "Ovčínů").

Místonáčelník - br. Pavlán

- Podal komentář k předem zaslanému Metodickému návodu vedení spisové služby. (Sestra Pfeifferová nabídla zajistit krátké školení týkající se archivace).
- Navrhuje doplnit Jednací řád o institut korespondenčního hlasování.
- Navštívil slezskou župu, ale župní zpravodaj br. Votoupal nebyl přítomen. Doporučení br. Pavlána: situaci by měla řešit slezská župa.

Místonáčelní - sestra Vajnerová

Podala informace o stavu příprav kursu Sachem 97 (podrobněji v různém).

USNESENÍ

- 16 - 1 S platností od 3. prosince 1996 byl jmenován členem pracovní skupiny náčelníka br. Žáček. Zúčastní se všech zasedání a akcí náčelnictva.
- 16 - 2 Při respektování usnesení Svojsíkovy oblasti z 12.4.95 a s ohledem na pracovní zaneprázdnění br. Hurycha pověřuje NOS s platností od 11.3.97 br. MUDr. Julia Müllera - Akelu, funkcí zástupce župního zpravodaje OS pro město Prahu. NOS děkuje br. Hurychovi za dosud vykonanou práci.
- 16 - 2 Vybrané úkoly organizačního zpravodaje: registraci, evidenci organizační sítě i klubů, organizační přípravu akcí pořádaných náčelnictvem (mimo hospodářské agendy), zpracování zápisů a dokumentace z náčelnictva přebírá br. Sýkora.
- 16 - 3 Župní sněmy OS se budou konat v době od kmenové porady do konce února 1998.
- 16 - 4 Předložený Jednací řád NOS přijalo s platností od 11.3.97. Autorovi se ukládá doplnit institut korespondenčního hlasování.
- 16 - 5 Kmenová porada se bude konat 14. - 16. 11. 1997 v Moravské Třebové v objektu střední technické školy ministerstva obrany.
- 16 - 6 NOS souhlasí s udělením
- a) Zlaté Syrinx br. Foglarovi.
 - b) Bronzové Syrinx br. Janu Nárovkovi, br. Pavlu Šlégrovi a br. Jiřímu Hanauerovi.
 - c) Medaile díků ses. Evě Tvrzníkové, br. Jiřímu Pávisovi, Václavu Mackovi a Petru Svobodovi.

ZADANÉ ÚKOLY

Náčelnictvo na svých zasedáních uložilo následující úkoly:

- 15 - 1 Rozmnožit překlad Ideas Booklet pro členy MNOS formou speciálu Kmenových novin OS.
- 16 - 2 Vydát speciál bulletinu OS Ideas Booklet formou speciálu Kmenových novin OS.
- 16 - 3 Předložit návrh na řešení organizačního uspořádání středočeské župy po čtvrtém Kmenovém sněmu.
- 16 - 4 Ustavit pracovní skupinu radioamatérů a zpracovat základní programově metodický koncept činnosti k projednání na příštím VNOS.
- 16 - 6 Zajistit konání župních sněmů.

ROZPRAVA □ INFORMACE □ NÁVRHY

Při jednání byly předloženy a projednány následující body:

- V pracovní rozpravě byla zahájena **příprava 4. kmenového sněmu** (viz úkol 16 -5).
- Br. Moravec - podal zprávu **Stav středočeské župy** (viz okénko župních zpravodajů).
Po informaci doporučeno zvážit úpravu příštího organizační uspořádání župy po Kmenovém sněmu (viz úkol 16 -3).
- Br. Žáček navrhl zahájit přípravy oslav **80. výročí vzniku oldskautingu** k termínu říjen 1998.
- Bratr Herbert Ullmann, org. zpravodaj ORJ K. Vary, vůdce radioklubu ORJ K. Vary (stanice OK1 ORJ) společně s br. Nadějem a Holdem podali informaci o historii a současném stavu radioskautingu, který je nyní organizačně začleněn pod HKVS a navrhují přijmout radioamatérský sport do programové náplně KOS s uplatněním pro celé hnutí (viz úkol 16 - 4).
- Pro akci Fénix 97 - připraví kmen OS „**Kavárnu pod kloboukem**“;
kontaktním činovníkem NOS je br. Ing. Jaroslav Mašek - Hadži.

Z odborů NOS**Miloš Naděje, OK 1 NV****Radioskauting**

Ve světové skautské organizaci představuje amatérské vysílání populární aktivitu. Obohacuje touhu po neobvyklé dimenzi dalek a umožňuje přímou komunikaci skautů celého světa. Moderní komunikační prostředky nabídl skautům vzrušující příležitost získat nové přátele v jiných městech a zemích, aniž opustili vlastní domov. V současné době se neobejde žádný větší skautský sraz, zejména velká národní jamboree, bez účasti amatérského vysílání jako součásti programu těchto setkání.

Jak to začalo. V roce 1958 navrhl a poprvé zorganizoval anglický skaut a radioamatér Leslie Michell, G 3B HK, skautské jamboree amatérských stanic. Tato aktivita se do

současné doby rozrostla na pravidelná skautská setkání mnoha tisíc skautů a skautek. Od doby prvního Jamboree On The Air se mnoho oddílů i činovníků seznámilo s výhodami radiové komunikace. Mnohá spojení přinesla trvalé přátelské styky.

A u nás. Dlouholetým potlačováním náš skauting propásl nejen ohromný rozmach radiokomunikační techniky, a s tím spojené radioamatérství, ale i jeho mnohostrannou užitečnost ve skautském hnutí. Máme tedy co dohánět. Prozatím byl vytvořen Radioklub ORJ Karlovy Vary - Stará Role, dále bylo jednáno s HKVS, který je ochoten rozvoj radioskautingu co nejvíce podporovat a využívat na velkých srazích. Náčelnictvo kmene OS k přednesené žádosti o podporu vyzvala organizátory vypracovat metodiku pro zavádění a provozování radioamatérského vysílání ve výchovných jednotkách. Doufejme, že se návrhu brzo dočkáme.

Pro zavádění radioamatérského vysílání do skautské praxe mluví několik důvodů. Jde o disciplínu obsahující herní prvky, která může být pro svou určitou technickou náročnost zajímavá zejména pro starší skauty. Při praktickém zvládnutí se pak nabízí možnost být vhodným komunikačním doplňkem organizačně náročných akcí (závodů, soutěží, velkých srazů ap.). V neposlední řadě umožní spojení v případech nouze (požáry, úrazy ap.).

Na výzvu z Kokor využít Kmenové noviny OS pro zlepšení vzájemné informovanosti uvnitř kmene dospělých odpověděl jako první župní zpravodaj západočeské župy br. František Uksa - Bizon. Velmi mě mrzí, že nebylo možné pro nedostatek místa uveřejnit příspěvek celý.

(Rokycany) Úvodem by bylo správné vysvětlit možnost zavedení této rubriky. Okénko by mohlo dát postupně prostor všem zpravodajům žup publikovat své záměry a dosažené výsledky. Nemělo by chybět ani kritické hodnocení současného stavu žup i kmene. Ujímám se tedy jako první slova a plním tak výzvu náčelníka kmene OS br. Thora.

Několik údajů o župě. Župa zahrnuje oblast Bílého orla s 10 okresy (PM, PS, PJ, KV, SO, CH, TC, RO, DO a KT). Poradní sbor má 15 členů: župního zpravodaje, jeho zástupce, redaktora župního časopisu POSEL, pokladníka a 10 okresních zpravodajů OS. Sbor vznikl v roce 1993, schází se měsíčně, vyjma období prázdnin.

Program schůzek. Schválení programu, informace o korespondenci župy, rozprava k informacím zpravodajů a projednáváním problémům. Jednání sboru se pravidelně účastní náčelník kmene OS br. Thor. O jednání je pořizován zápis. Pravidelnost jednání a aktivní přístup členů sboru vedou k příznivým výsledkům.

Problémy v činnosti klubů. Jde zejména o pasivitu části členské základny. Problémem je pravděpodobně časová zaneprázdněnost části členů, kteří pomáhají okresním radám, střediskům i oddílům, ale také generační složení členů klubů. Jedním z receptů, jak zaktivizovat klubovou činnost, je pořádání okresních setkání klubů OS a zvaní členů z méně aktivních klubů na různé akce klubů s bohatým vnitřním životem. Podporovat zakládání OS klubů s věkově shodnější členskou základnou. Toto úsilí naráží na obtíže při vyhledávání ochotných

organizátorů. (Nepomohlo by vytváření věkově diferencovaných družin uvnitř klubu).

Župní časopis POSEL je významným pomocníkem pro zajištění včasného a průběžného informování členů OS a výměny zkušeností mezi kluby. Pro dobré fungování časopisu je zapotřebí:

- Najít fundovaného redaktora s organizačními a publikačními schopnostmi.
- Nalézt dostatek dopisovatelů pravidelně spolupracujících s časopisem.
- V maximální míře využívat výpočetní a rozmnožovací techniku.

Župní kronika. Za zmínku stojí naše zkušenosti se založením a vedením župní kroniky poradního sboru. Tato kronika se stala nedílnou součástí činnosti poradního sboru. Dává možnost dokumentovat i analyzovat rozhodnutí jak současná, tak budoucí. Při jejím zavedení je nutné sjednotit zásady pro její vlastní vedení vč. návaznosti na archivování ostatní dokumentace. Proto v letošním roce zamýšlíme zorganizovat seminář archivářů OS.

Župní akce (setkání, výpravy ap.). Tato forma umožňuje organizovat i takové akce, na které by některé kluby neměly dostatek sil. Umožňuje pravidelnou spolupráci a výměnu zkušeností mezi kluby. Vytváří podmínky i pro úzce specializované zájmové činnosti členů OS v rámci celé župy.

Na rok 1997 připravuje poradní sbor

- Uspořádat prvé rodinné táboření.
- Klubové vzdělávání členů OS.

Rozšíření spolupráce klubů ve prospěch akcí mladších kmenů.

Pražští oldskauti sněmovali
(*Hostivař*) Sněm zahájil a vedl br. Julius Müller - Akela. Přednesl zprávu o stavu OS v oblasti. Z jeho zprávy vyjímáme.

Jako zpravodaj pro OS jsem začal v PRJ pracovat na základě řádné volby na oblastním sněmu Svojsíkovy oblasti 12. 4. 1995. Do té doby v PRJ žádný zpravodaj pro OS soustavně nepracoval. Zástupcem zpravodaje pro OS jmenovala PRJ br. Aloise Vlacha - Kima, který pak svou funkci zastával do své smrti v prosinci 1995. V roce 1996 pak jmenovala PRJ zástupcem zpravodaje bratra Václava Hurycha - Grizzlyho.

Schůzky zpravodajů pro OS v pražských ORJ byly v říjnu 1995, lednu 1996, říjnu 1996 a březnu 1997. Byly při nich předávány zprávy z NOS, z PRJ a historické komise ÚRJ, sdělovány informace o volně přístupných akcích klubů, vyměňovány zkušenosti z práce klubů a upřesňovány údaje o klubech OS. Většina klubů OS v Praze pracuje pravidelně.

V roce 1995 bylo registrováno 900 členů, z toho 588 mužů a 312 žen v 59 klubech, v průběhu roku 1996 se počet klubů snížil na 51, počet členů se však nepodařilo zjistit. Za rok 1997 chybí zatím přehled, protože registrace ještě není zpracována. Klubů pracuje 51, z toho V ORJ 1 pracují 2 kluby ze 6 středisek; na ORJ 2 (7 klubů/ ze 6 středisek); ORJ 3 (7/4); ORJ 4 (4/3); ORJ 5 (2/2); ORJ 6 (11/10); ORJ 7 (2/2); ORJ 8 (8/5); ORJ 9 (4/4); ORJ 10 (9/7). Jejich činnost je různorodá, od pomoci oddílům střediska a příslušné ORJ, přes pořádání pravidelných akcí až po občasně schůzky. Je velmi potěšující, že jsou pražští OS činní, málo se však podílejí na

práci pro celý kmen OS a na reprezentaci Junáka při různých příležitostech.

Určitý problémem bylo malé spojení, jak se župou, tak s NOS, spojené s určitou dvojkolejností, danou tím, že existuje jednak oblastní zpravodaj pro OS v PRJ, jednak zástupce župního zpravodaje ve struktuře kmene OS. Bylo by vhodné naši příliš početnou župu rozdělit. (*Akela*)

Ze zprávy zpravodaje středočeské župy.
Chtěl bych říci něco o nelehké práci župního zpravodaje OS. Na rozdíl od ostatních žup, které mají po šesti až osmi okresech (jihomoravská má 12 okresů), je středočeská župa složena z 23 okresů. Také samotná rozloha a hustota osídlení jsou s ostatními župami nesrovnatelné. Přesto, chtělo náčelnictvo OS v intencích Ústřední rady Junáka tyto župy zachovat beze změny až do vytvoření vyšších územních celků, jež vláda tohoto státu již delší dobu připravuje.

Na posledním zasedání náčelnictva OS 11. března 1997 jsem podal zprávu o stavu středočeské župy a teprve tady se mi podařilo přesvědčit náčelnictvo, že řízení tak rozlehlého útvaru jedním zpravodajem je nejen velmi náročné, ba téměř nemožné bez všelijakých - někdy krkolomných - improvizací. Náčelnictvo proto přijalo usnesení, že po IV. řádném sněmu OS v polovině dubna 1998 se středočeská župa rozdělí na tři samostatné župy, a to Pražskou, Polabskou a Podbrdskou. Návrh k tomu musím předložit náčelnictvu v září. Toto vše si ovšem vyžádá i přípravu. Aby bylo možno úkoly z náčelnictva přenést na ORJ, byli ve všech těchto orgánech zvoleni okresní, resp. obvodní zpravodajové OS. V současné době má náčelnictvo OS včetně župních zpravodajů již převážnou část svého funkčního období za sebou. Touto dobou bude v příštím roce nastupovat k

vedení kmene OS již náčelnictvo nové, které bude hledat vhodnou cestu českého oldskautingu do příštího tisíciletí. V této skutečnosti vidím i výzvu k zamyšlení se nad našimi výsledky v práci pro kmen OS i nad budoucností kmene a celého hnutí.

(Kudla)

Na sněmu byl zvolen zpravodaj OS. Z 54 pozvaných se dostavilo 37 delegátů. Na kandidátku byly navrženi br. Müller, s. Jánská a br. Hurych. Zvolen byl br. Müller 29 hlasy, s. Jánská získala 7 hlasů, br. Hurych 0 hlasů, jeden hlas byl neplatný. Volba proběhla řádně, nebylo podáno žádné odvolání. V „různém“ vystoupili:

▫ s. Krocmanová s aktuálními informacemi o Fénixu, zejména o průvodu Prahou a s výzvou o pomoc při zajišťování průvodu a

dalších služeb; ▫ bratr Bobek - Stopař (ORJ 4) s informací o průběhu návštěvy papeže v Praze, a s upozorněním na to, že byl poškozen hrob s. Koseové při výbuchu plynu na vyšehradském hřbitově.

▫ br. Žáček - Gog (1. klub OS) oznámil zahájení přípravy oslav 80. výročí vzniku kmene OS a vyzval kluby k přípravě oslav ve svých střediscích a ORJ a k věnování dostatečné pozornosti ústředním přípravám. Upozornil na nenaplněná místa v PLŠ v seniorské družině, přestože o ni kmen OS projevoval delší dobu značný zájem. Dále požádal o výraznější pozornost příspěvkům z klubů do Kmenových novin OS. ▫ br. Petrus (ORJ 1) navrhl způsob, kterým by mohli členové OS pomoci vyhledávat nová historická data z činnosti kmene OS i Junáka obecně. (Gog)

Z našich klubů

⌘ **Skautské středisko Paskov** se spolu se svým klubem OS zapojilo do oslav 730. výročí založení svého města. Skautské dny od pátku 21. 2. do pondělka 24. 2. 1997 byly programem přímo nabity. Posuďte sami. Byla uspořádána jubilejní výstava 1. oddílu a 8. střediska STOPA k 60. výročí založení oddílu. Zajištěna prodejní výstava skautských a tábornických potřeb a literatury. Uspořádán slavnostní oběd expedičního oddílu, který se zúčastnil 18. Jamboree v Nizozemí a po dobu 11 dnů putoval zeměmi západní Evropy. Dále se konaly odpolední skautské diskohrátky s programem a cenami. Večer byl pořádán skautský bál spojený se vzpomínkovým pořadem na 140. výročí narození zakladatele světového skautingu lorda Roberta Baden -Powella. Uspořádáno veřejné představení pro školní mládež poněkud zapomenutého filmu od Jaroslava

Foglara POKLAD ČERNÉHO DELFÍNA, který byl natočen v roce 1977, bez profesionálních herců, na letním táboře pražské DVOJKY na říčce Belé pod Vysokými Tatrami. Slavnosti se mezi jinými hosty zúčastnil místonáčelník kmene dospělých br. Luboš Pavlán - Pes. Z jeho hodnocení vybírám: „Obzvláště si dovoluji vyzvednout velmi hodnotné a netradiční vedení kronik paskovského střediska, do kterých mi bylo umožněno nahlédnout. Děkuji sestřím a bratřím skautského střediska Paskov, kteří připravili pro všechny účastníky tolik pěkných zážitků“.

⌘ (Karlovarské noviny) V místních novinách byla 3. 2. 1997 zveřejněna zpráva o oldskautech. Část přetiskujeme. Klub dospělých členů JUNÁKA zkráceně OS, je nedílnou součástí Svazu skautů a skautek, a proto také jeho činnost má společné základní měřítko stanovené morálním

kodexem, tedy skautským zákonem a skautským slibem, na principech světového skautského hnutí. V Karlových Varech klub oldskautů a oldskautek vyvíjí celoročně svoji činnost vedle ostatních skautských oddílů střediska PRAMEN. Jeho členové pořádají akce spojené s poznáváním svého kraje, jeho historie a kulturních hodnot a poznáváním a ochranou jeho přírody. Dbá na dodržování skautských tradic a na vytváření opravdu harmonických vztahů jak uvnitř skautského hnutí, tak v jeho okolí. Členská základna klubu není velká, klub má celkem 17 členů. Čtyři jeho členové jsou členy čestného Svojsíkova oddílu. Z řad klubu byl v roce 1995 zvolen náčelníkem kmene dospělých br. Ing. Ivo Slaviček. Klub se shází dvakrát v měsíci ve své klubovně. Pravidelně si vyšlápne do okolní přírody, někdy i společně s Klubem turistů. Často se schází na své základně, chatě zvané „Salaš“ pod Vítkovou horou, kde členové klubu pracují i odpočívají. Oslavovali zde spolu s celým střediskem a oddílem z Ostrova mezinárodní den skautů a vítání jara. Takto putují karlovarští oldskauti po junácké stezce rok za rokem, v přátelství i snaze vykonat něco jak pro sebe, tak i pro druhé, a tak naplňovat heslo „Sloužím“.

(Alka)

POUČNÉ ZASTAVENÍ

⌘ (Strakonice) Zahrada meditací.

Dlouho připravované setkání nás, strakonických oldskautů, s oldskauty ze Spáleného Poříčí se konečně mělo uskutečnit začátkem května. Pisemně jsme si dohodli, že se sejdeme v obci Chválenice a pak společně pojedeme do Plzně, kde na předměstí má neobvyklou zahradu pan Luboš Hruška. Na srazu jsme se srdečně pozdravili a několika auty jsme zanedlouho dojeli k Plzni.

Počasi nám přálo, od rána svítilo slunce a bylo teplo. Kousek cesty od parkoviště jsme se ocitli u brány areálu a tam na malém nádvoří před zaskleným pavilonem nás vítal už pan Hruška. To jsme ještě neměli představu, co vlastně jeho objekt představuje. Pan Hruška nám v úvodu vysvětlil, co ho vedlo k založení této „zahrady meditací“ a onoho památníku obětem zla, jak jej nazval. On sám zažil útrapy vězení v 50. a 60. letech, ale poznal mezi spoluvězni i soudržnost lidských vztahů a utvrzování ve víře. Umínil si proto, že když přežije vězení, tak vybuduje tento památník jako místo pro vzpomínku, odpuštění a smíření, místo pro ozdravení duše člověka. Památník realizoval do čtrnácti zastavení křížové cesty. Sochy v životní velikosti vytvořil akademický sochař Roman Podrázský z hořovického pískovce a celé dílo je zasazeno do zeleně keřů, stromů, jezírka a krásně udržovaného trávníku. Kaple v pavilonu je zasvěcena sv. Maxmiliánu Kolbemu.

Po prohlídce zahrady jsme odjeli do Spáleného Poříčí a tam jsme s bratry a sestrami prožili pěkné odpoledne v jejich klubovně, kterou mají vyzdobenu vlajkami, rukodělnými pracemi a obrázky. Doba návštěvy ubíhala při zpěvu, povídání a zábavné hře napodobující televizní „Kufr“.

S blížícím se podvečerem byl čas se rozloučit. Předtím však ještě s milými přáteli ruku v ruce v kruh spojení jsme si při krásné skotské písni loučení slíbili, že sejdeme se zas.

(Herma)

⌘ (139. OS Tábor) Jak na to jdou

Počátkem února zhodnotil náš klub v Táboře svou činnost za uplynulý rok. Ačkoliv je věkový průměr členů kolem sedmdesáti let, práce klubu je poměrně bohatá. Navštívili společně několik výstav,

zúčastnili se přednášek s různou tematikou Bratr M. Vosátka přednášel o přírodě br. V. Břicháček o psychologii a skautské výchově. Zajímáme se o historii Tábora i jeho okolí. Svě schůzky obohacujeme čtením příběhů k zamyšlení, básní. Klub má svůj klubový odznak a vývěsní skříňku v Budějovické ulici u Peštů.

Náš klub přispěl svými akcemi k 120. výročí narození A.B.Svojsíka i finanční sbírkou na pamětní desky na žižkovskou reálku i na Vorlovskou myslivnu. Oldskauti též vyzvali skautské oddíly ke sbírce hraček a knih a zorganizovali jejich odeslání do charitativního Dětského domova v Jiřetíně. Rovněž uspořádali sbírku na adventní koncert. Na pozvání malých světlušek -Rosniček oslavily spolu naše sestry při rosničkovém čaji a babičkovské bábovce Den sesterství. Společně se oslavilo 14 kulatých i půlkulatých životních výročí, jimž vynikající gratulace kreslí výtvarník br. E. Pelikán.

Protože již několik let spolupracujeme s OS klubem Strakonice, uskutečnili jsme v září výlet do Novosedel, kde se tak sešlo na padesát skautských „staříků“. Strakoničtí návštěvu tradičně oplácejí v prosinci, takže u adventního věnce se hodovalo a zpívaly se koledy. Od května do října klub uspořádal 15 výletů, nejdelší byl zájezd do rakouských a švýcarských Alp, ale navštívili i Borkovická blata, chotovinské arboretum, Kamenici, Bílkovu vilu v Chýnově, zámek a hrobku v Třeboni a další. Nejhezčí byl jeden z posledních výletů na výlov rybníka Hejtman, se závěrem v oblíbené restauraci na Strkově. Tradičně chodíme v létě do Příběnic, kde upravujeme okolí skautské mohylky. K ní putují 24. prosince okolní skauti již dvacátý rok. Každoročně též vystavujeme v lékárně v Pražské ulici skautský betlém.

Činnost máme tak různorodou, že se vše ani nedá zachytit. Chceme jen upozornit, že ač na hlavě šediny, nepodléháme pasivitě. Skautem se stává člověk na celý život. (hj)

Dávat je i potěšení

Klub věnuje velkou pozornost humanitární činnosti, která je dost úspěšná a rozmanitá. V současné době jsme vydělali více jak 3000 Kč; z toho část půjde na fond sesterství, další část šetříme na adventní koncert a zbytek pravděpodobně věnujeme středisku na akci FÉNIX. Nápad jak vydělat peníze, se zrodil v září loňského roku, při 75. výročí skautingu v Táboře, když jsme prodejem vlastních výrobků, perníkových lilí, získali slušný obnos. Tentokrát sestry začaly shromažďovat vyfouklé vaječné skořápky; bez ohledu na to, že vejce jsou zdrojem cholesterolu, jsme naše rodiny krmili vejci. Nevyráběly jsme ovšem tradiční kraslice, to jsme si přece jen netroufly, ale vajíčka se „oblékala“. K dobru přišly všechny zbytky barevné příze a každé sudé pondělí byla klubovna plná -vesele se háčkovalo a pracovaly nejen ruce, ale i jazyk. Vzniklo tak hejno pruhovaných „jordánských“ rybiček, prasátka, kočičky, zajíčci, a vodníčci s barevnými kloboučky. Bylo jich přes 200 ks. Doplnily jsme naše „zboží ještě o pomlázky a vyrazily na trh. Půjčily jsme si i náš poutač, asi 1 m velkého skautíka z překlížky. Přes mínění některých pochybovačů se nám podařilo prodat všechno, a tím získat více než 3000 Kč. Každý kupující dostal k vajíčkům do sáčku i malé přání. Naše tradiční Velikonoce se docela líbily. V minulém skautingu jsem si přečetla, že podobně si počínají sestry ze Spáleného Poříčí již několik let, jde však o akce, které nejsou vžité a veřejnost je přijímá různě. Problém je i s povolením prodeje, se zbožím potravinářským (na př. s

perníčky), vznikají ještě i další těžkosti. Zatím nám to však stačí ke spokojenosti, abychom nemusely sahat do našich kapes příliš hluboko, a přináší to radost nám a snad i dalším. (hj)

*Ta zmínka o Spáleném Poříčí byla velice „místná“, měl jsem příležitost při návštěvě tábora našeho 9. oddílu Amites vidět, co vše umí a jak žijí poříčtí skauti. Co kdyby si i oni našli chvíli a poslali třeba i malou zprávičku ? **

Neumím popsat to překvapení, když jsem pár dnů po této poznámce obdržel dopis a dva Devětsily, časopisy střediska stejného jména ze Spáleného Poříčí, který vychází s pomocí OS především zásluhou s. Jarmily Pelikánové - Fajnofky. Vyjímám alespoň kousek dopisu a několik údajů o činnosti.

Gog.

⌘ (Spálené Poříčí) Na posledním srazu západočeských zpravodajů kmene OS jsem obdržela první číslo Kmenových novin a děkuji za ně, líbí se. Využívám výzvy představit Devětsil. (Fajnofka)

♦ 5. 9. – Odjíždí Fajnofka na výroční schůzi Svojsíkova oddílu do Prahy a zúčastní se odhalení desky br. A. B. Svojsíkovi na žižkovské reálce. Byl to velký zážitek.

♦ 7. 9. – Jsme měli pěknou přednášku o přírodě Ing. Petr Pelikán - Mecháček. Promítali jsme si záznam z plzeňského jamboree.

♦ 21. 9. – Připravily skautky velmi pěknou hru světluškám.

♦ 5. 10. – Jsme se u Melmatěje zúčastnili oslav 75. trvání 13. klubu OS z Plzně.

♦ 12. 10. – Na jarmarku prodávaly naše skautky perníčky; střádáme na tee-pee.

♦ 26. 10. – Obdrželo Spálené Poříčí statut města. U ničeho jsme nechyběli, uklízeli listí na náměstí a v parku, byli na koncertě na zámku, viděli slavnou mši v kostele, stáli štafáž se skautskými vlajkami při hlavní slavnosti. Rover Tom Sklenář a skautka Jája Böhmová nesli starostovi dekret města, rover Štěpán Kuneš - Rámus vyrobil z lipového dřeva, jako dárek, znak Spáleného Poříčí. V klubovně jsme uspořádali malou výstavku, sešlo se několik rodáků, dřívějších činovníků i rodičů. Nechybělo přátelské posezení s hudbou a vystoupením pěveckého sboru. Míša Pelikánová - Miška a Michal Eisman - Kopřiva předvedli spáleno-poříčský prapor. Zahráli a zazpívali Martin Skála -Toulavej se svými kolegy. Zlatým hřebem večera byl ohňostroj; ten nám obohatili naši přátelé, skauti 9. odd. Amites 55. střediska Vatra z Prahy, kteří nás při svém putování okolím navštívili. Poseděli jsme v klubovně. Pak se vydali na Francíkovnu, kde jsme společně oslavili 28. říjen, a kde také složila svůj slib naše světluška Madlenka Muchová - Ještěrka.

♦ 2. 11. – Navštívil kmen OS hrob našeho zakladatele P. J. Kozlíka ve Veselé. Po cestě jsme nezapomněli ani na hroby oldskautů u nás v Poříčí.

♦ 14. 11. – Jela Fajnofka na setkání družiny Bílého Orla do Domažlic. Přítomen byl i vůdce Svojsíkova oddílu br. MUDr. Jan Písko a br. Brych z pražské družiny.

A ještě jednu ukázkou z výletu na Bůrek, jak ji řečí vázanou zaznamenala s. Básnička:

Výlet oldskautů do lesní chaty

Dneska všichni vyjeli jsme na dalekou cestu,
od rána až do večera dáme vale městu.

Cestou trochu bloudili jsme, zavinil to Jiří,
kam on to jen, propáníčka, s tím svým autem
míří ?

Všichni auta otočili, vracíme se zpátky,
že by ten náš výlet byl jen takhle krátký ?
A už zase pokračujem na té naší pouti,
náladu vždy máme dobrou - nic nás nezarmoutí.
Domeček jsme šťastně našli, tuze se nám líbí,
jídlo máme, pití taky, nic nám zde nechybí.
Fajnofka, ta naše sestra, guláš připravila,
aby všechny oldskautíky dneska nakrmila.
Nežli ale guláš bude - radí se zde kmeti,
na kterou ze světových staran jíti, nebo jeti ?
Sestry zase do lesa si na borůvky vyšly,
nechtí, aby s prázdnou domů z výletu dnes přišly.

Jsme přec dobré hospodyňky, pro píрко vždy
skáčem,
ale někdy nad výsledky práce svojí pláčem.
Co to slyším? Vida, chlupci z výletu už přišli,
inu, když si jen za chatu malý kousek vyšli.

My jsme byly jinak pilné - vidíte ty ruce ?
Na koláče s borůvkami už se směje srdce.
Po obědě prý nás čeká soutěž převeliká,
zvládneme to? Nevím, nevím, každý tiše
vzdychá.

Zvládli jsme to všechno krásně, i počasí přeje,
sluníčko a příroda se na nás jenom směje.
Zase někdy společně si do přírody vyjdem,
hurá, sláva, nezmokli jsme, příště zase přijdem.
To vám v lese na pařezu napsala sestra
Básnička,
a borůvek při tom byla natrhaná bandička.

***Takovýchto zápisů asi ve svých kronikách
nemá mnoho klubů, jestli snad ano, tak se
pochlubte!***

⌘ (*Kutná Hora*) Náš klub je registrován v
přístavu kutnohorských vodních skautů.
Má 30 členů, převážně poválečné skautské
generace. Velkou naší pýchou je, že máme
vlastní klubovnu, byť se skromným
vybavením. To významně ovlivňuje naši
činnost. Z počátečních 20 ročních akcí

stoupl jejich počet až přes padesátku.
Dvanáctkrát se konají klubové schůzky,
stejný počet pořádáme klubových dnů,
zaměřených na všestrannou přípravu další
činnosti. Každoročně slavíme Den
sesterství a pro skautské přátele a rodáky
pořádáme Kutnohorské skautské
reminiscence, rádi se účastníme místní
skautské mikulášské zábavy. Na konci
roku jsme zváni světelskými skauty na
vánoční pochod na vrch Melechov, o
Vánocích máme tradiční vánoční besedu.
Oldskauti spolu s místními institucemi ve
významných dnech státu kladou i svou
kytici k pomníku TGM. Pořádáme
jednodenní i dvoudenní výlety do přírody a
navštěvujeme skautské přátele, pořádáme
vlastní přednášky, promítání filmů i večery
reprodukováné hudby a besedy na volné
náměty. Klub se stará o údržbu a úklid
klubovní budovy, dvora a kůlen. Loňského
roku zajišťoval a zpracovával dříví z
havarijního materiálu pro stavební účely a
otop. V roce 1992 jsme se stali iniciátory a
organizátory prvního ročníku orlovských
setkání. K nadšení se připojilo světelské
středisko, které převzalo hlavní
organizátorskou úlohu. Ve Svojsíkově roce
podpořili realizaci orlovských oslav bratři
a sestry ze sedmi středisek okolních
regionů i samotná ÚRJ. Kutnohorští
oldskauti komplexně zajistili Kimovu hru
pro děti a br. Zdeněk Šlejtr - Valda byl
koordinátorem přípravy setkání. Rádi
bychom, aby další ročníky Orlovů se staly
místem přehlídky především neznámých
skautských písní ze všech koutů naší země.
Toto vše by nebylo možné, nebýt
několikaletých kontaktů a vzájemných
styků s OS kluby a středisky,
především se světelskými, kolínskými,
jihlavskými a dalšími. Místní kmenové

propojení je, ke škodě společné věci, jen příležitostné. Vedoucí br. Majer pracuje v ORJ, je zpravodajem „pravobřežní“ části Středočeské župy OS. Dva naši bratři jsou členy Svojsíkova oddílu. Naší snahou zůstává vytrvat a být svým způsobem prospěšnými celému hnutí. (Valda)

⌘ (Uherské Hradiště) Již od roku 1990 se řada uherskohradištských oldskautů zapojila do aktivní činnosti v obnoveném středisku. Vzali na sebe zejména činnosti spojené s hospodařením, údržbou a tvorbou zázemí. Začalo to otevřením beden s uschovaným skautským archivem a setkáním pod heslem „Třikrát rozehnali nás, už jsme tady zas!“

Koncem roku 1990 je svoláno na táborovou základnu ve Starých Hutích v Chříbech 1. jamboree hradištských oldskautů; od té doby se jich uskutečnilo dalších devět, to poslední, již desáté, letos v květnu v areálu klubovny. Pravidelná setkání všech, registrovaných i neregistrovaných, bývají nejméně dvakrát v roce, před Vánoce a Velikonocemi. Stále aktivní část se schází každý měsíc, jako „rada starších“. Od obnovy se oldskauti podílejí na vypracování projektu, financování a zřízení „skautského arboreta“ u klubovny v Uherském Hradišti. Zorganizovali sedm plesů pro členy, rodiče dětí a ostatní příznivce. Pomáhají jako rozhodčí skautských závodů i závodů TBZ Klubu českých turistů, zpracovali a knižně vydali historii hradištského skautingu od založení až do současné doby. Úspěšně se rozvíjejí i mezinárodní kontakty s vůdci a oldskauty ze švýcarského Winterthuru, 16. střediska „Schotten“ ve Vídni i s členy Gildy z Wiener - Neustadtu. Se všemi se pravidelně vzájemně navštěvují. Vloni zemřel Ing. Jan Holář - Master, vůdce

klubu OS, na jehož počest členové klubu organizují při tradičním jamboree soutěž mezi jednotlivými generacemi. Letos v květnu se Mastrův memoriál uskutečnil již podruhé. (Tavi)

⌘ (Libeň) Srub Vatra patří opět 1. OS

Staříčský srub Vatra je od svého vzniku spojen s historií oldskautství. Náš 1. klub OS Přátelé Vetry, který vznikl ve stejný den jako Československá republika získal na konci 20. let na Libeňském ostrově místo na klubovnu a volejbalové hřiště. Klub chtěl klubovnu téměř unikátní, a tak si nechal postavit ve 30. roce od slovenských horalů, podle vzoru horských kolib, pěkný srub. Protože se klub rozhodl pochlubit se s ním v roce 1931 na výstavě konané o Slovanském Jamboree ve Stromovce, musel být srub postupně postaven třikrát. Jednou na polaně, podruhé v expozici oldskautů v Královské oboře a po jejím skončení teprve na špičce Libeňského ostrova. Takový byl slavný začátek srubu. Za války sice přešel do rukou Kuratoria mládeže, ale hned v květnu 1945 byl bez pohromy vrácen zpět. Ne na dlouho, v roce 1949 byl srub jako první skautská klubovna zabaven Svazem mládeže. Celý akt záboru tenkrát trval asi 20 minut. Do užívání jej, po svém založení, dostal Městský dům pionýrů v Karlíně, na dlouhých 40 let.

Bezprostředně po obnově Junáka požádalo středisko Vatra o vrácení. Nechce se nám ani věřit, že to trvalo celých sedm let. Teprve poslední víkend, v dubnu letošního roku, byly zbylé přístavby ke kuželníku a srubu uvolněny uživateli - pohrobky Domu pionýrů, ani při dobré vůli se nedá říci, že vyklizeny. Čeká nás mnoho práce abychom našeho stařečka dali opět do gala, ale bude to práce radostná. (Gog)

UNIVERZITY TŘETÍHO VĚKU

Překonej sám sebe

Na některých univerzitách ve světě se v poslední době objevují nevšední studenti, navštěvující novou formu studia - tzv. studium třetího věku. O co jde?

Kdo to je ? Jde o studenty dříve narozené, tedy dámy po 27. narozeninách, a pány ve vážném nebo snad dokonce váženém, seniorském věku.

Jsou to lidé v období života, kdy jsou již zpravidla oproštěni od svých základních existenčních problémů, tedy na odpočinku, ale kteří ještě nechtějí jen odpočívat.

Jaké obory navštěvují ? Ty nejméně očekávané, často takové o které nebývá vysoký zájem pro jejich nelukrativnost, nepraktičnost, obtížnost atd. Jsou to jazyky, literatura, psychologie, archeologie estetika, ale také matematika, jaderná fyzika nebo naopak moderní obory jako výpočetní technika.

Proč to dělají ? Pro radost, zábavu, osvěžení i poučení. Aby si dokázali, že nejsou ještě odepsáni, že nejsou objekt vyžadující pouze pozornost a péči od svého okolí, ale naopak, že ještě mohou něco dokázat nebo vykonat pro sebe, případně i pro druhé.

Co získávají ? S každým sebemenším úspěchem se jim vrátí kousek sebejistoty a sebevědomí, mnohdy již dávno ztracené. Nalézají zájem o nové věci, objevují nové obory, rozšiřují si obzory, setkávají se se stejně posedlými vrstevníky, nalézají nová přátelství. Prostě vracejí se někam zpět, do období života, kdy byli šťastni, kdy prožívali své klukovské sny. Také jejich únava mění svou podstatu, není to únava životem, ale únava z nových zážitků, nových výkonů, nových úspěchů či neúspěchů. Najednou zjišťují, že

zapomněli na bolení kolenou, v zádech, hlavy a kdoví, čeho ještě. Zjišťují, že brát léky jim nepřipomínají jejich denní neuduhy, ale že si musí budovat jiné mechanismy, aby užívání léků nezapomínali, pokud se jich naopak nedokázali zbavit. Prožívají zážitky, které již dlouho nepocíťovali, pomalu mění pořadí již dávno seřazených hodnot.

Není možné, aby podobnou situaci prožili oldskauti ? Samozřejmě, že je. Již dlouhou dobu se vedou ve třetím kmeni někdy i vzrušené debaty o možnosti vytvoření Lesní školy pro OS. Paralelně s touto snahou některé LŠ ve svých programech pamatují i na starší činovníky a jednotlivě nebo v seniorských družinách jim umožňují LŠ absolvovat. Pro začátek tu je prokazatelný zájem starších a praktické a řekněme zároveň i dobré zkušenosti s absolvenstvím této věkové skupiny. Zaměření školy může být různé. Oldskauty lze připravovat v oblastech, které usnadní poskytování pomoci jednotkám i celému hnutí, zejména v činnosti výchovné, hospodářské nebo organizační. Nebo je možné věnovat se problematice činnosti vlastních klubů, sebevzdělání, či své fyzické a duševní kondici.

Jak vytvořit vhodné podmínky pro vzdělávání členů kmene OS na LŠ.

V poslední době probíhá odborná výměna názorů na vytvoření koncepce výchovného systému oldskautů, včetně možnosti absolvovat lesní školy. Pomalu krystalizuje postup, jak by měl být tento záměr realizován. Připravuje se zřízení odboru pro vzdělávání činovníků OS, který má

vytvořit základní koncepci výchovy. Je bezesporu jisté, že LŠ pro OS bude vybudována postupně v průběhu několika let. Pro začátek budou první absolventi připravováni na některých lesních školách obou kmenů. Na těchto školách bude přizpůsoben program. Do programu školy bude zařazen základní výukový blok věnovaný poslání a činnosti oldskautů, který bude přednášen i frekventantům ostatních kmenů. Část ostatních témat bude účelově upravena (modifikována) pro potřebu a možnosti oldskautů. Bude to zejména u psychologie, metodiky, táboření, sportu a tělovýchovy. Postupně vznikne i několik témat zaměřených na pomoc členů OS výchovným jednotkám; půjde zejména o oblasti hospodářské, správní a výchovné. Tyto modifikace osnovy, i jednotlivých témat, by měli napomoci zformulovat právě oldskauti, zejména čerství absolvoventi LŠ.

Z těchto účastníků by se postupně vytvořil instruktorský sbor budoucí lesní školy OS, který by řešil její konkrétní koncepci a programovou, organizační, technickou a hospodářskou přípravu, a podílel se spolu s odborem pro vzdělávání na koncipování statutu této LŠ.

Nabídka - Pražská LŠ má několikaleté, velmi dobré zkušenosti s tzv. seniorskými družinami, složenými ze starších činovníků chlapeckého kmene, často činnými oldskauty, kteří již nevedou oddíly, ale zabývají se pomocí ve střediscích a činnostech v okresních radách. Proto PLŠ nabídla kmeni OS, již pro letošní rok, možnost přípravy lesoškoláků z řad členů kmene OS v samostatné družině s diferencovaným programem a s možností zahájit za pomoci části instruktorského sboru přípravné práce na koncipování lesní školy OS.

Nemáte někdo chuť a trochu odvahy být právě u zrodu naší oldskautské lesní školy? A pomoci tak vytvořit předpoklady pro budoucí kvalitativní změnu činnosti členů i klubů OS ?

Co tě s absolvováním vše čeká ? Strávit 9 dnů od 16. do 24 srpna na LŠ, tedy podřídit se táborovému řádu školy, spát v podsadách nebo ve srubu. Obětovat další dva víkendy na společné srazy. Napsat písemnou práci, kterou bychom rádi zaměřili právě na koncepci LŠ pro OS nebo na výběr a úpravu témat pro tuto školu. Podle zájmu a svých možností přispět k vytvoření koncepcce a programu školy. Doufáme, že ti nejdovážnější snad najdou u sebe tolik sil, pracovat v instruktorském sboru školy.

Co se dovíš ? Mnoho nových poznatků z metodiky činnosti, tábornictví, psychologie, vše se zaměřením právě na náš věk s možností si o nich pohovořit. Seznámíš se s dovednostmi jako práce s kůží, se dřevem, se základy lukostřelby, jak dělat časopis, uvidíš, jak se dá rozdělat oheň bez zápalek.

Co na škole poznáš ? Mimo nové lidi se stejnou krevní skupinou jako jsi ty, zažiješ několik táborových ohňů spojených s nezapomenutelnými zážitky. Poznáš skutečnou a neopakovatelnou atmosféru táborového ducha školy. Možná, že zažiješ ještě něco, s čím jsi už vlastně ani nepočítal, pár opravdových klukovských zážitků. Jestli nevěříš, nezbyvá ti, než to zkusit. Najdi odvalu a zavolej nebo napiš přihlášku. Nemůžeš-li se rozhodnout, věnuj trochu času další podrobnější rozmluvě. Má adresa je na konci novin v tiráži; telefon do bytu 02/596201 od 18 do 22 hodin nebo do práce 02/24082314 od 7 do 15 hodin.

Se zármutkem oznamujeme, že navždy opustil svou skautskou i životní stezku bratr Jumbo.

V ranních hodinách dne 19. února 1997 náhle zesnul br. PhDr. Jarmil Burghauser - Jumbo, hudební skladatel a skautský vůdce v legendární pražské Dvojce a bývalý starosta Junáka. Řadu let vedl Svojsíkův oddíl. Před nedávnem se vzdal jeho vedení ze zdravotních důvodů a byl jednomyslně zvolen jeho čestným vůdcem. Rozloučili jsme se s ním 28. února 1997 ve velké síni krematoria ve Strašnicích. **Čest jeho památce.**

V sobotu 5. dubna 1997 zemřel v Praze ve věku nedožitých 88 let spisovatel František Kožík. Představovat jeho dílo je zbytečné, ale málokdo ví, že v době, kdy žil jako chlapec s rodiči v Uherském Hradišti, také skautoval a to společně s dalším pozdějším významným umělcem, filmovým režisérem Elmarem Klosem. V roce 1995, při příležitosti 75. výročí založení prvního skautského oddílu v Uherském Hradišti, zaslal na tuto dobu i krátkou vzpomínku.

DÁVNO, PRADÁVNO

DÁVNO, PRADÁVNO TOMU, kdy jsem se dozvěděl, že existuje něco jako SKAUT a kdy mě to velmi vzrušilo. Bylo nás víc, kdo z hradištského sokolského žactva jsme se rozhodli, že musíme do skautu. Tím spíš, že náš vedoucí ze Sokola ten skautský oddíl sám zakládal. Čáp, Hrbek, Půda, všichni „mušketýři“, d'Artagnan nemohl chybět. Měl jsem doma knihu, kde se psalo o skautu anglickém, a tak jsem se vzdělával i soukromě, kromě toho, co jsem se dozvěděl na prvních schůzkách. Příjímací zkoušky jsem se trochu bál. vázal jsem uzly trochu jinak, než to bylo v příručkách, ale dopadlo to dobře. A pak přišly výlety, to bylo nejhezčí. Někteří chlapci . přišli nastrojení, třeba Elmar Klos vulgo „Matinka“, Čáp měl aspoň skautský klobouk, mě naši nekoupili nic, chodil jsem „v civilu“. Pamatuji si zejména výlet na Buchlov - kámen. Pochodovali jsme,

všimli si přírody a rozhledu, vařili jsme. Při tom se stala politováníhodná nehoda: jeden z bratří Šupků chtěl zarazit skautskou hůl do země, ale zabodl ji do své boty. Dosud si vybavuji ten hrozný okamžik., kdy mu proudila otvorem v botě krev. Na výlet padl smutek. Ale myslím, že se rána ošetřila a Šupka byl brzy zase schopen pochodu. Moje skautování netrvalo dlouho, ani nevím, proč jsem oddíl opustil. Myslím, že to souviselo s odchodem Cyrila Řezníčka, kterého si chtěl Sokol vyhradit pro sebe. Vzpomínal jsem však na tu epizodu rád a skautské zásady jsem si ponechal. Dokonce jsem psal pro mládež knihu „Zákon věrných strážců;“ mnohé zásady, kterým jsem se naučil ve skautu, jsem přenesl do družiny chlapců, o nichž jsem psal, hlavně základní zásadu, že silnější pomáhá slabšímu. To se stalo též zásadou mých „vinetuovců“.

Evropské fórum skautských gild - Grossarl, Rakousko

František Bobek - Yankee

Ve dnech 18. až 25. ledna 1997 jsem měl možnost zúčastnit se s náčelníkem kmene OS br. Ivo Slavíčkem - Thorem evropského fóra skautských gild. Konalo se v malebném údolí, asi 80 km od Salcburku v malém městečku Grossarl.

Sjelo se tam na 350 účastníků z patnácti zemí, jeden až z Austrálie, kteří byli ubytováni v místních hotelech a v soukromí. Každý obdržel podrobný program celého týdne, seznam všech zúčastněných s adresami, prospekty a keramický odznak s lilií na šňůrce, kterou si pověsil na krk, aby se všichni navzájem poznali. Program celého týdne byl velmi bohatý.

Sobota 18. 1. Navečer bylo na náměstí slavnostní zahájení s místní kapelou a střelci. Ve farním kostele pak projevy činovníků gild a koncert mladých pěvců.

Neděle 19. 1. Selská mše v kostele informace delegací o činnosti, vernisáž výstavy „Dobrý skutek v gildách“ s akcemi pomoc starým osobám, na pomoc balkánským zemím aj. Odpoledne pásmo norské delegace, večer se konal na dvaceti místech salcburský „Hoagascht“ rozpravy o různých zajímavostech. Mne zaujala beseda o možnostech letní a zimní turistiky zdejší oblasti. V místě, kde bydlí 3700 občanů, je 3500 lůžek pro hosty.

Pondělí 20. 1. Bylo zasedání subregionu Střední Evropy - dvoučlenných delegací z České republiky, Maďarska, Slovinska, Německa, Liechtensteinska a Rakouska. Ostatní se zúčastnili naučné stezky „Za měděným duchem“ se 16 zastaveními v nedaleké obci Hüttschlang, kde se těživala železná ruda a síra, nebo 16 vycházek k okolním usedlostem, či koncertu hudby 50. let v místním domě důchodců.

Úterý 21. 1. Dopoledne podal informace zástupce Světové rady ISGF. Odpoledne střelba ze vzduchovky. Pro nepříznivé sněhové podmínky odpadly závody na běžkách. Večer se konal maškarní bál.

Středa 22. 1. Zájezdy do Salcburku a na prohlídku Křišťálového světa ve Wattens u Innsbrucku. V Salcburku jsme navštívili překrásnou klubovnu gildy St. George a poseděli při malém pohoštění.

Čtvrtek 23. 1. Významná akce v okolních kopcích bylo shromáždění „Modlitba za mír“, kde přednesli zástupci krátkou modlitbu. Po písni „We shall overcome“ jsme přešli k nedalekému Evropskému stolu. Je to dvoumetrový kulatý stůl se dvanácti křesly zhotovenými z betonu, v pozadí s bronzovou bustou B.P. Místo bylo vybudováno pro meditace dospělých skautů. Dnes bylo vyzdobeno vlajkami zúčastněných států.

Pátek 24. 1. Navštívili jsme selský trh s místními produkty a suvenýry. Pak následovala závěrečná konference vedoucích delegací spojená s obědem u pana starosty. Večer v místním kostele vystoupil vynikající mužský pěvecký sbor Montarana. Závěrečné slovo měl hlavní organizátor Helmut Hauer a starosta pan Rettegger. V mnoha místních lokálech pokračovaly přátelské rozpravy.

Sobota 25. 1. Naplnění dojmy opuštíme překrásný kout Rakouska a vracíme se z tradičního setkání skautů z celé Evropy.

Blíží se 80. výročí vzniku kmene dospělých. Měli bychom zahájit důkladnou přípravu. V prvním čísle časopisu SKAUT - JUNÁK, ročník 22, na str. 18 se náčelník A. B. Svojsík zamyslí nad vznikající odnoží skautingu - oldskautingem, či-li jak on říká, skautingem dospělých. Svou úvahu na toto téma nazval:

BUDOUCNOST SKAUTINGU

Skauting dospělých

Záhy bude tomu čtvrt století, co vzplála u nás první skautská vatra. Byla signálem nového, radostného mládí, čínorodého idealismu mládeže, nových nadějí, byla i ohněm strážním, varovným. Od ní zanítily své pochodně mladí nadšenci a nesli světlo do svých domovů, jas do mladých duší. Za krásných nocí nové a nové vatra vyšlehovaly na návrších ohnivými jazyky, jako kdysi ohně našich Psohlavců. Rostly řady nadšených hochů a dívek, kteří na sebe brali skautský úbor i povinnosti, ale přibývalo i těch, kteří během času pochopili přednosti skautské výchovy, ale vybírali z ní jen to, co se jim zdálo vhodným prostředkem k získávání mládeže, k doplnění mezer programu vlastního, nevšímajíce si při tom cíle nejvyššího a prostředků nejvýznamnějších.

Ale práci s mládeží není náš úkol vyčerpán. Přibývá těch, kteří prošli s úspěchem skautskou školou, cítí svou příslušnost k hnutí i povinnost uváděti jiné na cestu, která tolik znamenala pro celý jejich život. Skauting je jako strom, zasazený v útlém mládí do srdce člověka. Roste a mohutní s jeho vzrůstem, zapouští kořeny stále hlouběji po celé jeho bytosti, a plody, jež přináší, jsou rok od roku dokonalejší a hodnotnější.

Není možno, aby ten, kdo se stal jedenkrát skautem opravdovým, stanul na této cestě, věčně vedoucí vzhůru. Skauting, jeho

mohutná, sugestivní a vše ovládající idea jde s ním do všech bojů životních, přenáší se s ním do jakýchkoli situací, aby tam vykonával svůj blahodárný, poslušnost vymáhající vliv.

A zde stojíme před *skautingem dospělých*, kteří tvoří nepřetržitě onu neviditelnou rodinu, jejíž ruce podávají si svá srdce přes vzdálenosti oceánů, ras, tříd i náboženství. Zde skauting vytváří skutečně onen magický kruh, posvěcený láskou, službou, sebeobětováním, prolnutým vzpomínkami na nádheru nocí, prožitých ve svatém zanícení mládí pod hvězdnou oblohou táborových ohňů, do něhož nesmí míti přístup nic nenávistného a rozkladného.

Jeho cesty půjdou vždy za nekompromisním a důsledným vývojem na prospěch všeho, co přináší lidstvu nové hodnoty, nové statky a novou krásu, naplněnou věčnou pravdou a dobrem.

Zde jsou největší úkoly, možnosti i naděje. My, Čechoslováci, kteří jsme tak často s nesmírnými obětmi razili nové dráhy, ujali jsme se první této myšlenky a je na nás, abychom ji dovedli ke zdárnému konci.

Volám k práci všechny ty, kteří se nespokojí jen s tím, že příroda se jim stala nejmilejším útulkem, ale kdo nesou do celého života skautské zásady a povinnosti pomoci bližnímu, službu národu, vlasti a spolupráce všech pro lepší budoucnost lidstva.

Připomeňme si některé okamžiky spojené se vznikem a činností kmene dospělých

Jednou takovou ukázkou je Zpráva o ustavující schůzi Old Scouts. Dne 10. února 1921 byli zvoleni: Hlavním zpravodajem (v hodnosti župního zpravodaje) br. Jan Novák, odb. učitel a místonáčelník Svazu. Kapitánem (v hodnosti okresního zpravodaje) br. Josef Nesvadba, kand. inž., 1. jednatelem br. Ladislav Karel, úředník, 2. jednatelem (zapisovatelem) br. Antonín Ledvína.

Rozdělení klubů

Registr č. 1 ≡ Přátelé Vatry

Vůdce: Ladislav Karel, zástupce: Sláva Krňák. Barva klubu: Tmavězelená.

Odznak: Trojúhelník červený, bílý, modrý.

Klubovna: P1, Bílkova 14.

Registr č. 2 ≡ Studentský klub OS Svazu R. Č. S.

Vůdce: Jiří Roubíček, kand. inž., zástupce: Inž. Jindřich Prokš.

Barva klubu: Chrповě modrá. Odznak: Výr.

Klubovna: P4, Na Valech 280.

Registr č. 3 ≡ Čelákovice

Vůdce: Inž. Josef Novotný. Barva klubu: Žlutá.

Registr č. 4 ≡ Hiawatha

Vůdce: Stáša Popper, zástupce: Bob Foit. Barva klubu: Černá. Odznak: Buvolí hlava.

Klubovna: Král. Vinohrady, Třebízského 9.

Registr č. 5 ≡ Přátelé přírody = Sirotci

Vůdce: Karel Dobroruka, zástupce: J. Hrdlička. Barva klubu: Fialová. Odznak:

Tompony. Klubovna: P2, Smečky 27.

Registr č. 6 ≡ Argo

Vůdce: Karel Kudrna, zástupce: Josef Šťastný. Barva klubu: Šedá.

Klubovna: "Domovina" P7, roh ulic U průhonu a Háje.

Registr č. 7

Vůdce: Karel Vaněk, zástupce: J. Mleh. Barva klubu: Hnědá. Odznak: Slovanský bůžek.

Klubovna: P1, Bílkova 14.

Registr č. 8

Vůdce: Otta Schreiter. Barva klubu: Oranžová.

Klubovna: P7, Bubeneč, Malířská 230.

Registr č. 9 ≡ II. Vysokoškolský klub OS Svazu

Vůdce: MUC. Josef Charvát.

Klubovna: P7, Prokopova 221.

Registr č. 10

Vůdce: Antonín Carvan.

Klubovna: P8, Erbenova 420.

Poznámka: článek byl zkrácen, z textu byly vypuštěny některé nepodstatné údaje jako povolání a adresy vůdců, „úřední“ doba kluboven ap.

**Zcela náhodou byla nalezena zajímavá historicky cenná archiválie kmene dospělých.
Posuďte sami.**

(Text byl podle potřeby zkrácen)

Sdružení čsl. oldskautů a táborníků
Odbor Svazu Junáků Skautů

Praha, prosinec 1936

O b ě ž n í k

Organizační:

Registraci nutno provést nejpozději do konce ledna 1937. Vybízíme kluby OST, aby v souhlasu s novými stanovami OST všemožně podporovali místní skauting a Místní sdružení.

Stav členstva OST

V roce 1936 registrováno 79 klubů OS - 1287 členů a 18 oddílů T - 318 členů

Syringy, udělené v r. 1935

Zlaté: Petr Gajdík, místonáč. Svazu, Předseda OST, Praha
Jan Novák, ředitel školy, místonáč. Svazu, Praha
Eman Kalivoda, Praha
Bláža Beneš, Praha

Stříbrné: Al. Ježek, Praha E. Hanuš, zem. míston. OST Olomouc
R. Borovka, Praha F. Kulík, místost. Svazu, Vlašim
Ing. V. Židlický, Praha Dr. V. Černý, Bruntál
J. Makarius, Praha J. Nebeský, zem. místonáč. Košice
Ing. V. Dobiáš, Líbeznice P. Lána, Most

Syringy, udělené v r. 1936

Zlaté: Prof. MUDr. J. Charvát, starosta svazu, Praha
Pluk. Ulisses Samboteanu, úřadující náčelník rumunských skautů

Stříbrné: H. Vyšatová, Praha Ing. J. Češka, Praha
J. Lamata, Praha Ing. R. Hessler, Praha
A. Brožek, Praha L. Bardoš, Košice

Do výkonného výboru byl kooptován zahr. zpravodaj Ing. Vratislav Židlický.

In memoriam: V hlubokém smutku se rozloučil výkonný výbor náčelnictva OST v pražském krematoriu se svým členem, majitelem zlaté Syringy, zpr. náč., zasloužilým a hodným hochem, archit. J. Huňáčkem. Čest jeho památce.

Zájezd na Jamboree v Rumunsku a do Cařihradu se konal v srpnu 1936. Za vedení brí L. Karla a Al. Ježka a za obětavé spolupráce br. Ing. V. Židlického se zájezd znamenitě vydařil. Při té příležitosti byl dekorován zlatou Syringou pluk. U. Samboteanu, úřadující náčelník rumunských skautů.

Fotokomise pořádá dosud největší celostátní soutěž. Propozice byly již rozeslány. Připraveno 40 cen osobních i putovních. Další zájemci o propozice se přihlásí u br. F. Janduse Praha XVIII., Bělohorská 667.

Činnost klubů.

77. OS „Willi“ v Líbeznicích koná 10. ledna o 14. hod. valnou hromadu.

5. OS „Otava“ koná val. hromadu 14.1. v rest. U Kudrnovských ve Vršovicích.

24. OS „Yena“ založil v Praze - Kobylisích na popud rodičů skautský oddíl, který vykazuje velmi pestrá činnost. Oddíl má přes 100 skautů a vlčat.

R. Haessler, tajemník

P. Gajdík, před. výk. výboru OST

SACHEM 97 3. kurs rodinného skautingu 1997.

Proběhne na základně Seleška (bývalá hájovna Na šestce - pod horou Hvozd v Lužických horách) od 6.7.1997 do 12.7.1997 pro rodiny s dětmi ve věku přibližně 3 až 6 let, které mají zájem vytvořit tvořivou skupinu s celoročním programem. Kurs povedou členové předchozích kursů FS a přizvaní odborní lektoři.

Cílem kurzu je poskytnout základní představu o práci skupiny rodinného skautingu během roku a posílit vazby v rodině.

Rodinný skauting je zaměřen dovnitř rodiny, tedy především na vztahy mezi mužem, ženou a dětmi v úplné rodině, neboť fungující rodinu považuje za základ společnosti. Období s malými dětmi považuje za velmi citlivé pro úspěšné fungování rodiny v obdobích pozdějších. Neklade si tedy za cíl vytvořit novou, předvlčáckou nebo předsvětluškovskou kategorii dětí, a tím suplovat práci smeček a rojů, nebo se podrobně zabývat vztahy mezi generacemi rodičů a prarodičů.

Přihlášky se základními údaji (jména, adresa, rodná čísla, mateřská jednotka Junáka) o rodině (alespoň jeden z rodičů člen Junáka) zasílejte na adresu vůdkyně kurzu:

MVDr. Olga Vajnerová, Na Dionýsce 8, 160 00 Praha 6.

Kurz proběhne jako vzdělávací akce pro dospělé členy Junáka pořádaná střediskem 40505 Mustang Liberec od záštitou Náčelnictva kmene OS

Bratr Jaromír Šimek - Johnny, nositel Řádu stříbrného vlka, předseda ORJ Tábor a člen 139. klubu OS byl vyznamenán Cenou města Tábora za rok 1996. Je to velké ocenění jeho celoživotní práce a jeho příkladných charakterových a morálních vlastností. Široká skautská veřejnost a četní občané města a okresu upřímně blahopřejí nejen k udělení ceně, ale i k jeho blížícím se 75. narozeninám, a přejí mu stále zdraví, hodně spokojenosti a mnoho úspěchů v rozvoji skautského hnutí.

V dubnu oslavil své významné životní jubileum 70 let, jeden ze zakladatelů skautingu v roce 1945 ve Žďáře nad Sázavou, bratr Božetěch Toman - Jezevec, bývalý kapitán střediska Sarensis a současný archivář. Hodně zdraví, pohody, optimismu, životního elánu, a sil do další skautské činnosti mu přejí všichni skauti a skautky - od žabiček až po činovníky přístavu Racek.

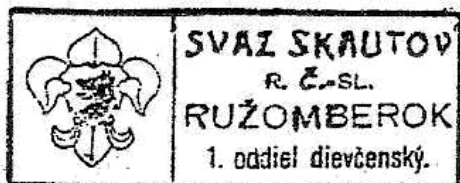
Rádi se k oběma přáním připojujeme.

PLAJNERŮV MEMORIÁL

Koncem dubna jsme obdrželi ke zveřejnění pozvánku na tuto významnou akci. Praktické termíny vydávání Kmenových novin OS nemohou zajistit široké vyhlášení memoriálu. Předpokládáme, že 2. číslo sice vyjde v květnu, ale jeho distribuce je časově náročná, a tak otištění formou výzvy by nebylo seriózní. Význam memoriálu si však zaslouží pozornost nás všech. Tyto řádky k vám dorazí asi v době, kdy bude probíhat. Děkujeme za oznámení. Přejeme mnoho úspěchů účastníkům, držíme jim palce. Rádi zveřejníme výsledky.

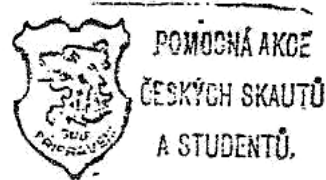

Já sbírám, on sbírá, a co ty, budeš také sbírat ?

Ve svých skautských letech jsem zažil, že mnoho mých vrstevníků sbíralo skautská razítka. Sám takovou nevelkou sbírku vlastním. Zatím jsem neměl dojem, že by někdo v současné době měl chuť se této disciplíně sběratelství věnovat. Asi jsem se mýlil. V poslední době jsem se při různých příležitostech několikrát opět setkal s dostatečně velkým zájmem tuto tradici obnovit. Zejména starých historických razítek, která jsou pro svou rozmanitost zajímavější než dnešní, jednotně vyhlížející razítka současná. Sběratelsky zajímavým okruhem budou pravděpodobně současná, příležitostná razítka skautských akcí.

Sbírání starých historických razítek bude spíše spočívat na získávání jejich xeroxovaných kopií. Ti, kteří dříve nesbírali, určitě najdou ve svých oddílových či klubových archivech i originály a zhotovené xeroxové kopie těchto razítek budou mít do svých začátků jako důležitý počinek, který jim umožní snadněji doplňovat jejich sbírky. Pokud to nechcete zkusit sami, co třeba uspořádat malou výstavku, například ve středisku. Když pořídíte k vystavovaným razítkům několik sad xeroxových kopií, určitě s jejich pomocí vzbudíte zájem

mladších. Pro děti bude mít taková zájmová činnost výchovný význam a nebude vyžadovat vyšší náklady než dopisní známky. My bychom otevřeli koutek sběratelů razítek, ve kterém by bylo možné otiskovat adresy zájemců, a tím jim usnadnit korespondenční výměnu. Neškodilo by zaslat nám nějaké zajímavé ukázky k otištění pro zvýšení zájmu o tuto činnost.

Co9

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu: **Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, 116 47 Praha 1, Senovážné nám. 24** nebo Jiří Žáček, 155 00 Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551
ilustrace na titulní straně: Ladislav Rusek; sazba: Vladimír Sýkora, Jiří Žáček